

قطعنامه درباره روش برخورد به احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی

نظر به این که وظیفه تکمیل انقلاب دموکراتیک توده‌ای ایران به مثابه امری فوری در دستور کار قرار گرفته است.

نظر به این که شناخت نقش و موقعیت و شیوه برخورد هر سازمان سیاسی به امر انقلاب ما را در اجرای وظایف انقلابی خود یاری می‌رساند.

لذا کنگره شیوه برخورد به احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی موجود را به شرح زیر تصویب می‌کند:

۱ - احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی ضد انقلابی

الف - سازمان‌های سیاسی وابسته به بورژوازی بزرگ: این سازمان‌ها که از منافع طبقاتی بورژوازی بزرگ و امپریالیسم جهانی دفاع می‌کنند و پس از انقلاب از قدرت سیاسی محروم شده‌اند می‌کوشند که نظم سیاسی گذشته را دوباره احیا کنند و انقلاب را به شکست قطعی سوق دهند. تمام سازمان‌های سیاسی وابسته به سلطنت طلبان، باندهای فراری ارتش، "جمهوری‌خواهان" فراری، که اکنون فعالیت مشترک خود را در یک جبهه ضد انقلابی مشترک با شرکت بختیار، علی امینی، جبهه ملی، حزب خلق مسلمان، اویسی و دیگر وابستگان و حامیان رژیم سلطنتی پیش می‌برند، همگی جزء جریان‌ها و سازمان‌های ضد انقلابی محسوب شده و دشمن سوگند خورده انقلاب ایران و خلق‌های تحت ستم ایران محسوب می‌گردند.

از این رو سیاست ما در قبال این جریان‌ها ضد انقلابی، مبارزه همه جانبه علیه آنهاست.

ب - سازمان‌های سیاسی وابسته به بورژوازی متوسط:

۱ - نمایندگان بورژوازی به اصطلاح لیبرال که شامل "نهضت آزادی"، "دفتر هماهنگی" و... است.

۲ - حزب جمهوری اسلامی که یک حزب ارتجاعی وابسته به بورژوازی تجاری متوسط و در پیوند با روحانیت معتقد به ولایت فقیه است.

احزاب و سازمان‌های وابسته به بورژوازی متوسط که از منافع بورژوازی دفاع می‌کنند نیز تلاش می‌کنند که انقلاب را به شکست قطعی سوق دهند. این احزاب در زمره سازمان‌های سیاسی ضد انقلابی محسوب می‌شوند و وظیفه ما مبارزه جدی علیه آنهاست.

ج - احزاب، گروه‌ها و سازمان‌های سوسیال شوونیست: این سازمان‌های سیاسی که با دفاع از تر ارتجاعی "سه جهان" مدافعین شوونیسم محسوب می‌شوند، در سیاست داخلی و خارجی به بورژوازی خدمت می‌کنند و در کنار امپریالیسم قرار می‌گیرند. آنها دشمن پرولتاریای ایران و جهان و کشورهای سوسیالیستی هستند و در زمره سازمان‌های ضد انقلابی محسوب می‌شوند. مبارزه علیه آنها یک امر ضروری است. حزب رنجبران نمونه یک چنین احزاب و گروه‌هایی محسوب می‌شوند.

۲ - احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی بینا بینی که از نظر طبقاتی از منافع لایه‌های فوقانی خرده‌بورژوازی دفاع می‌کنند و در انقلاب دارای مواضع بینا بینی هستند.

الف - احزاب و گروه‌ها و سازمان‌های سوسیال‌رفرمیست - این احزاب و سازمان‌های که تکیه‌گاه بورژوازی در جنبش طبقه کارگر ایران محسوب می‌شوند و پایگاه طبقاتی شان لایه‌های فوقانی خرده بورژوازی است، بنا به ماهیت طبقاتی خود در انقلاب موضع بینا بینی دارند. آنها اکنون از ضد انقلاب حاکم حمایت می‌کنند. سیاست عمومی ما در مرحله انقلاب دمکراتیک توده‌ای ایران این است که آنها را افشا، منفرد و بی طرف نماییم. برجسته‌ترین این سازمان‌های سیاسی حزب توده و جناح راست اکثریت است.

ب - سازمان‌ها و گروه‌های ناسیونال‌رفرمیست: این سازمان‌ها و گروه‌ها نیز که از منافع طبقاتی لایه‌های فوقانی خرده‌بورژوازی دفاع می‌کنند در انقلاب ایران دارای موضع بینا بینی هستند. سیاست ما در قبال این جریان‌ها نیز منفرد کردن آنهاست. در این زمینه می‌توان به "جنبش مسلمانان مبارز" اشاره کرد.

۳ - احزاب و سازمان‌ها و گروه‌های انقلابی

این سازمان‌ها نمایندگی اقشار و طبقات انقلابی از جمله طبقه کارگر و لایه‌های پایینی و متوسط خرده بورژوازی را بر عهده دارند و از منافع طبقاتی آنها دفاع می‌کنند.

الف - سازمان‌ها و گروه‌های مارکسیست - لنینیست انقلابی: این سازمان‌ها و گروه‌ها که گرایش انقلابی را در درون جنبش کمونیستی و کارگری ایران نمایندگی می‌کنند و از منافع طبقه کارگر دفاع می‌کنند از جهت مواضع ایدئولوژیک در سطح جهانی از یک سو با رویزیونیسم خروشچفی و از سوی دیگر با مدافعین تز سوسیال‌امپریالیسم مرزبندی دارند و در سطح ملی دربرگیرنده سازمان‌ها و گروه‌هایی چون راه کارگر، جناح چپ، اکثریت، چریک‌های فدائی خلق، می‌باشد. این جریان‌ها سیاسی در زمره پیگیرترین سازمان‌های انقلابی موجود محسوب می‌شوند. از این رو سیاست ما در قبال این سازمان‌ها نه تنها اتحاد با آنها به مثابه سازمان‌های انقلابی، بلکه تلاش در جهت وحدت جنبش کمونیستی ایران است.

ب - سازمان‌ها و گروه‌هایی که در یک طیف کلی به نام خط ۳ شناخته می‌شوند، اگر چه با پذیرش تز سوسیال‌امپریالیسم در مواضع ایدئولوژیک خود دچار انحراف شده و نمی‌توانند، در یک وحدت حزبی با ما قرار گیرند، اما مادام که امپریالیسم آمریکا و پایگاه داخلی آن را دشمن اصلی خلق‌های ایران می‌دانند و در قبال حاکمیت ضد انقلابی، موضعی انقلابی دارند، در زمره سازمان‌های انقلابی محسوب می‌شوند و ما می‌توانیم با آنها اتحاد و همکاری داشته باشیم در این زمینه می‌توان به کومله، پیکار، اتحاد مبارزان و... اشاره کرد.

ج - احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های دمکرات انقلابی: این سازمان‌های سیاسی که از منافع طبقاتی و تمایلات لایه‌های پایینی و متوسط خرده بورژوازی دفاع می‌کنند دارای خصوصیات انقلابی بوده و در مرحله انقلاب دمکراتیک جزء نیروهای انقلابی محسوب می‌شوند. اما در عین حال باید علیه نا پیگیری آنها مبارزه کرد، و خصلت سوسیالیستی کاذب نظرات آنها را افشا نمود. برجسته‌ترین این سازمان‌های سیاسی، "سازمان مجاهدین خلق ایران" است.

۴ - احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های محلی و منطقه‌ای (وابسته به ملیت‌های تحت‌ستم ایران)

در این زمینه می‌توان به حزب دمکرات کردستان اشاره کرد.

این حزب که محور تشکل آن مسئله ملی است و علیرغم این که بنا به خصوصیت خود دربرگیرنده طیف وسیعی از نیروهای طبقاتی در کردستان است، با این وجود در کلیت خود، با توجه به عملکرد، برنامه و ترکیب طبقاتی‌اش از منافع طبقاتی لایه‌های فوقانی خرده بورژوازی و بورژوازی محلی خلق کرد دفاع می‌کند. این حزب بنا به ماهیت طبقاتی خود در مرحله انقلاب دمکراتیک موضعی بینا بینی دارد. اما در

شرایط کنونی به صف نیروهای انقلاب پیوسته است و ما از مضمون دمکراتیک مبارزه‌ای که بدان دست می‌زند، حمایت و پشتیبانی می‌کنیم.